

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Велики празник Ваведења, увођење Пресвете Богородице у храм јерусалимски. Света Дјева рођена је као плод молитве њених родитеља Јоакима и Ане који дуго година нису имали деце. Молили су се и заветовали Богу и молили Га да им даде једно дете а они ће га посветити Богу нашему. Бог је њихову молитву чуо, услишио, и када је малој Марији било три године, напунила три године, родитељи су је повели у Јерусалим да испуне своје обећање, да је предаду Богу на службу. То је био један свечани догађај, пратили су је не само родитељи, него и сви сродници њихови и пријатељи, и девојчице које су ишле пред Светом Богородицом.

Али, већ у Јерусалимском храму почињу поново да се дешавају нека чудеса Божија. Првосвештеник Захарија, отац светог Јована Претече, дочекао је малу Дјеву Марију и увео је не само у храм, него у Светињу над Светињама, што би рекли данас у Олтар. Тамо где је једном годишње улазио само првосвештеник и то једном годишње! А ево по промислу Божијем, по надахнућу Божијем он уводи у тај део иза друге завесе храма, како је то било тада у Јерусалимском храму, уводи Свету Дјеву Богородицу. И наравно родитељи њу остављају ту да живи при храму, и она је ту провела девет година.

Ради чега су родитељи довели Свету Дјеву Богородицу у храм? Зар је нису могли гајити код куће? Наравно, могли су и то са радошћу. Али обећање је Богу требало испунити. И још нешто, у дивним црквеним песмама се каже да су они одвели Свету Дјеву у храм да се васпитава у Светињи над Светињама. У чему да се васпитава? У вршењу воље Божије. Томе храмови служе. Да нас васпитавају како треба живети по Богу, за Бога и за своју душу. И Света Дјева живеће девет година при храму. Она је заиста служила Богу и припремала се за још узвишенији позив који јој је Бог био наменио, да постане Мајка Сина Божијега, Господа нашега Исуса Христа.

Она је живећи у храму учила се књизи да чита, ручним радовима и свим осталим врлинама које су биле предвиђене законом Божијим у Старом Завету, а које је она испуњавала у потпуности! Дакле, то је било њено васпитање. То њено васпитање у храму, браћо и сестре, јесте образац и дуго је време био образац и нашега школског образовања и васпитања! Данас нажалост више то није. Данас наша деца се не васпитавају у храму него на улици, поред телевизора, поред интернета, фејсбука, по диско клубовима, али тамо где нема Бога, тамо где има непоменика, где има ђавола. Зато се наша деца не васпитавају у закону Божијем и не знају Заповести Божије, и не живе по њима, и не труде се да живе по њима. Зашто? Јер их нико није одвео у храм! А за то су криви родитељи, они су дужни да своје дете одмалена воде у храм, привикавају га на амбијент храма, на светлост свеће, на мирис тамјана, на одећу свештеника. А не када дође некада у храм оно вришти и плаче и бежи од свештеника као ђаво од Крста. То је плод нашега невоспитања по закону Божијему.

Света Дјева Богородица која се васпитавала у храму, ето удостојила се да постане Мајка Божија, да је називамо Богородицом јер је родила Господа Христа. И она је та која је почетак нашега спасења као што икаже у данашњем тропару који се пева у њену част.

Света Богородица, уздигнута изнад Серафима и Херувима, изнад Анђела и

Архангела, виша од било којег створеног бића, прослављена тиме што је у храму себе

претворила у храм, очистила себе и своју душу и своје тело и своје срце и свој ум и живела је само за Бога и по Богу. То се види најбоље када је Архангел Гаврило дошао да јој јави радосну и благу вест да ће родити Сина Божјег. Шта је она рекла? Ево слушкиње Господње, нека ми буде по речи твојој. Тако одговара само онај ко се заиста предао Богу у потпуности, који нема своју вољу, који не расуђује ни о чему него препушта Богу, како Бог каже тако треба да буде. Али

исто тако ми морамо бити свесни да све што Бог нама допусти да нам се догађа у животу нашем, да је и то по промислу Божјем за неко наше добро. Не знајући и не схатајући разлоге зашто нам се нешто дешава у животу, ми се претварамо у знак питања и стално питамо, па зашто ово, па зашто оно, па зашто мени да се то деси, па како је то могуће и тако даље? Та питања извиру из неверовања. Међутим, иако нам у том моменту када се нешто десило у животу нашем, а увек сви имамо такве моменте, када смо се питали како и зашто. Па прође десет, петнаест и двадесет година деси се нешто друго, које објасни оно прво и ми кажемо: А па то је било због овога и овога. И онда, ипак понеко макар, заблагодари Богу што му се оно непријатно десило пре толико и толико година ради овога што се сада догађа.

Налазимо се, браћо и сестре, на почетку Светога великога поста, поста који нас води и уводи у празник рођења Христовога. На почетку овога поста очекује нас Света Богородица са својим празником Вавадења, да нам покаже пример како треба живети у овоме свету за онај свет.

Ми смо се недељу дана, а то је правило, од Поклада како је почео пост припремали за свету Тајну Причешћа данас, припремали смо се молитвом, постом, светом тајном покајања и исповести. И они који су се тако припремали, треба да приђу данас и да приме Тело и Крв Господа Христа са осећајем своје недостојности, али да надом на милост Божју, да ће му то бити на исцељење душе и тела, а не на суд и на осуду. Јер каже Свети Апостол Павле, ко недостојно једе и пије Тело и Крв Господњу суд себи једе и пије, на осуду то себи чини.

Чувајмо се браћо и сестре да нам света тајна причешћа не буде на суд или осуду него на

исцељење душе и тела. Не само сада на почетку, не само овога поста, него целог живота

треба да водимо себе онако као Света Богородица што је себе у храму водила, да се држимо заповести Божјих, да извршујемо заповести Божје, да се боримо против слабости својих, страсти и искушења, грехова, ако нешто погрешимо да се кајемо, да исповедамо грехе наше. То је тај Крст који ми носимо идући да Господом Христом.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, чији празник данас славимо и молитвама свих Светих угодника Својих, даровао и нама да прођемо овај живот достојно, да и ми увек имамо спреман одговор Богу: Нек ми буде по речи Твојој. Нека ми буде како Господ допусти и да Богу заблагодаримо на свему што нам се дешава, да би када пођемо одавде удостојио нас, да се нађемо у Царству Његовome, у животу вечномe, где сви светитељи Божји блаженствују и да тамо са њима и са свима Светима славимо чудесног Господа Исуса Христа, са Оцем и Духом Светим и Пресвету Мајку Богородицу у све векове и сву вечност. Амин. Нека је срећан и Богом благословен данашњи свети празник.